

Titel: Den lille C**'s Glæde over at hun slap frie fra at blive forført fra *B*s Voldsomheder samt hendes Taksigelse til Forsynet, som ved en ny Tildragelse den 17 Januarii hialp hende til at bevare sin Kyskhed og Ære.

Citation: "Den lille C**'s Glæde over at hun slap frie fra at blive forført fra *B*s Voldsomheder samt hendes Taksigelse til Forsynet, som ved en ny Tildragelse den 17 Januarii hialp hende til at bevare sin Kyskhed og Ære.", i *Luxdorpha samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 4*, L.N. Svare, 1772, s. 4. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_004-shoot-w2_004_029_p4_bZONE1221630/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorpha samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 4

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Min Fader haabed' jeg tilsidst ham skulde troste,
Graahaaret tænkte han, han Glæde skulde hofte
Af mig, som Siengtid var for hans berovede
Troefaste Egte. Ven og hulde Kiæreste.

Men see! hvor Lykkens Blad sig hastig for mig vente,
Og til min største Sorg de glæde Dage endte,
En Fader maa' jeg see i Evigheden gaar,
Da jeg Knap havde fulgt endnu mit fætte Aar.

Nu var jeg faderløs og moderløs tillige,
Bed Venner kunde jeg mig og berøvet sige,
Paa Landet var dog den uaf min Faders Slægt,
Som udaf Medyndt tog mig i sin Varetægt.

Han mig opdrage lod i Dyd og gode Sæder,
Og alt det Smukke, som et Fruentimmer klæder,
En liden Capital blev og paa Rente sat
Af det, min Fader til mig havde efterladt.

Hos denne Ven jeg dog opnaede en Alder
Udafen Leve-Tid, som femten Aar man kalder,
I Dyd og Glæde, men den Glæde vart kort,
Da han ved Dodens Bud fra mig blev revet bort.

Min Ven da døde bort, jeg eenestod tilbage,
Jeg visste ei til hvem jeg Tilflugt skulde tage,
Jeg saae det reent forud, der ingen Redning blev
For mig, hvis jeg ei strax til Kiøbenhavn skrev.